

Pritožba, ki so jo 6. avgusta 2012 vložile MasterCard, Inc., MasterCard International, Inc., MasterCard Europe zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 24. maja 2012 v zadevi T-111/08, Mastercard, Inc. in drugi proti Evropski komisiji

(Zadeva C-382/12 P)

(2012/C 319/05)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnice: MasterCard, Inc., MasterCard International, Inc., MasterCard Europe (zastopniki: V. Brophy, E. Barbier de La Serre, B. Amory, odvetniki)

Druge stranke v postopku: Evropska komisija, Banco Santander, SA, Royal Bank of Scotland plc, HSBC Bank plc, Bank of Scotland plc, Lloyds TSB Bank plc, MBNA Europe Bank Ltd, Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska, British Retail Consortium, EuroCommerce AISBL

Predlogi

Pritožnice Sodišču predlagajo, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 24. maja 2012 v zadevi T-111/08, MasterCard in drugi proti Komisiji;
- razglasi za nično Odločbo Komisije C(2007) 6474 final z dne 19. decembra 2007 v zadevah COMP/34.579 – MasterCard, COMP/36.518 – EuroCommerce, COMP/38.580 – Commercial Cards⁽¹⁾;
- Komisiji naloži plačilo stroškov tega postopka, vključno s stroški pritožnic pred Sodiščem in Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnice trdijo, da je treba izpodbijano sodbo razveljaviti iz teh razlogov:

Prvi pritožbeni razlog: Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo pravo in/ali nezadostno obrazložilo presojo objektivne nujnosti domnevne omejitve konkurence. Natančneje, Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo merilo za ugotavljanje objektivne nujnosti. Namesto da bi uporabilo primerno merilo, v skladu s katerim je omejitev objektivno nujna, če je brez nje nemogoče ali težko uresničiti glavno operacijo, naj bi Splošno sodišče uporabilo nepopolno merilo, v skladu s katerim je omejitev objektivno nujna le, če brez nje glavna operacija ne učinkuje. Poleg tega naj Splošno sodišče; (i) ne bi presojalo domnevne omejitve in torej objektivne nujnosti v ustreznem kontekstu; (ii) napačno naj bi svojo presojo nadomestilo s presojo Komisije; in (iii) ne bi uporabilo pravega merila nadzora.

Drugi pritožbeni razlog: Splošno Sodišče naj bi napačno uporabilo pravo in/ali nezadostno obrazložilo presojo vprašanja, ali je plačilna organizacija MasterCard podjetniško združenje. Natančneje, Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo pravo pri ugotovitvi, da domnevni skupni interesi plačilne organizacije MasterCard in bank ter ohranitev pristojnosti bank za odločanje po IPO, ki ni povezana z večstranskimi medfranšiznimi provizijami (v nadaljevanju: VMP), zadostujejo za opredelitev plačilne organizacije MasterCard kot podjetniškega združenja pri sprejemanju sklepov v zvezi z VMP. Vsekakor naj pristojnosti bank za odločanje po IPO ter domnevni skupni interesi plačilne organizacije MasterCard in bank ne bi bili upoštevni za ugotovitev, ali je plačilna organizacija MasterCard podjetniško združenje pri sprejemanju sklepov v zvezi z VMP.

Tretji pritožbeni razlog: Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo pravo v zvezi z dopustnostjo več prilog k tožbi. Splošnemu sodišču naj ne bi nobena pravna podlaga omogočala take omejitve pravice dostopa plačilne organizacije MasterCard do sodišča. Poleg tega naj bi Splošno sodišče, tudi če bi imelo take pristojnosti, napačno ugotovilo, da je treba v obravnavanem primeru uporabiti tako omejitev.

⁽¹⁾ Povzetek odločbe Komisije z dne 19. decembra 2007, UL C 264 z dne 6. novembra 2009, str. 8

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche (Italija) 16. avgusta 2012 – Comune di Ancona proti Regione Marche

(Zadeva C-388/12)

(2012/C 319/06)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Comune di Ancona

Tožena stranka: Regione Marche

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 30(4) Uredbe (ES) št. 1260/1999⁽¹⁾ razlagati tako, da se lahko presoja, ali podelitev v upravljanje ni povzročila večjih dohodkov za koncedenta in neupravičene prednosti za koncesionarja, opravi šele po tem, ko se je preverilo, ali se je objekt bistveno spremenil?

Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen,

- (a) ali se navedeni člen nanaša samo na fizične spremembe – v smislu, da zgrajeni objekt ni v skladu z navedbami v načrtu, za katerega je bilo odobreno financiranje – ali tudi na spremembe namembnosti, in če je tako, ali gre za bistveno spremembo, če se objekt uporablja „tudi“ – ampak ne večinoma – za dejavnosti, ki niso tiste iz razpisa in/ali iz prijave na razpis?

Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen,

- (b) ali se navedeni člen v zvezi s primeri, v katerih se javno financiranje uporabi za zgraditev objektov, katerih upravljanje bi lahko bilo večjega gospodarskega pomena,

uporabi samo za postopek zgraditve objekta ali obveznost spoštovanja pravil o objavi javnega razpisa velja tudi za podelitev upravljanja?

2. Ali je treba člen 30(4) Uredbe (ES) št. 1260/1999 razlagati tako, da ugotavljanje, ali podelitev upravljanja tretjemu ne povzroča znatnih neto dohodkov ali neupravičene prednosti podjetju ali javnemu organu, pomeni fazo, ki logično in pravno sledi glede na vprašanje za sprejetje predhodne odločbe (torej obveznost spoštovanja postopkov javnega razpisa), ali pa je treba obveznost izvedbe javnega razpisa presojati tudi ob upoštevanju konkretne ureditve koncesijskega razmerja?

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 1260/1999 z dne 21. junija 1999 o splošnih določbah o Strukturnih skladih (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 14, zvezek 1, str. 31)